

NACIONAL

P12

Uber i Cabify fan efectiva l'amença i deixen Barcelona

Ambdues empreses sostenen que no poden fer front a les limitacions de la nova regulació dels VTC del govern

El director d'Uber ■ EFE

NACIONAL

P14

El preu dels habitatges nous es dispara un 21,2%

La xifra s'eleva fins al 32% a Barcelona

Si amb això no ho solucioneu... acudiu als professionals

Truca'ns al 93 761 07 44

NETEGES INDUSTRIALS, DESEMBUSSAMENTS I BUIDATS

www.escobarsl.com

MÉS DE 50 ANYS d'experiència

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIVENDRES • 1 de febrer del 2019. Any XLIV. Núm. 14897 - AVUI / Any XLI. Núm. 13757 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6-8

Cap al 12-F

CALENDARI • El Tribunal Suprem apunta el possible dia d'inici del judici del procés i el justifica pel volum de testimonis i proves que s'han sol·licitat

Temps raonables

ACCIÓ • L'ANC convoca protestes pel trasllat dels presos amb concentracions a totes les capitals de comarca aquest vespre i també dilluns a Barcelona

EUROPA-MÓN

P17

Persones caminant pels carrers de Chicago, a Illinois, durant l'onada polar ■ EFE

El nord d'Amèrica, congelat

Temperatures de 40º sota zero confinen a casa milions de persones

Europa-Món

P16,17

L'Eurocambra reconeix Guaidó

Cultura i Espectacles

P21

L'ampliació del Macba té quatre propostes

Problemes d'humitats?

Nova solució ELECTRO-FÍSICA

HUMITAT-STOP

Elimina les humitats

"SENSE OBRES"

Truqui'ns i li farem un diagnòstic gratuït del seu problema d'humitat 678 323 938

ni una gota més!
HUMITAT-STOP
www.humitat-stop.com

Antoni Pagès
Distribuidor per la península de Girona
c/ Freixes, 6 - 17753 ESPOLLA (Girona)
T. 972 563 418 - M. 678 323 938
antonipagesespolla@gmail.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Confabulació cívica

Fa molts anys, vaig tenir la sort de treballar amb una colla d'il·luminats (seriosament il·luminats, il·lustrats amb una punta de bogeria) que s'agrupen sota el paraigua que ells mateixos anomenen La Fundició, i que no és una fundació que s'exhibeixi sinó més aviat un cercle privat d'amics que, cada any, tenen la pensada de regalar-se una peça artística encarregada, pagada i produïda per ells mateixos. La meua aportació va ser un relat que ells van convertir en una obra d'art, desat en una capsula d'alumini (com la de les galetes) i amb una edició finíssima, mesurada, artesanal. Fa vint-i-cinc anys que ho fan i com que, a més a més, són ciutadans altruistes, en dates assenyalades decideixen compartir el gaudi del seu regal amb la resta de conciutadans. És a dir, ofereixen a la ciutat el projecte que els atabala durant tot un any. Va ocórrer el 2003 amb l'escultura *Infinít*, una fosa de bronze en la qual l'enigmàtica cinta de Möbius és com una joguina en

Ofereixen a la ciutat el projecte que els atabala durant tot un any

mans d'un nen. L'obra, de Mim Juncà, és a tocar de Sant Pere de Galligants, a Girona, i hi serà pels segles dels segles, i fins a la fi del temps, que és el que li pertoca, gràcies a l'amabilitat cívica d'aquestes senyores i aquests senyors anònims que fonen els seus delits personals al forn del tresor col·lectiu. Hi han tornat. Amb motiu del seu vint-i-cinquè aniversari com a amics confabulats i col·leccionistes i mecenes, han lliurat una nova escultura pública: *La lectura*, una taula d'acer inoxidable amb dos seients, també d'acer, i, sobre la taula, un llibre obert, fet amb pedra de Girona. És d'Àlex Nogué i té la virtut, més enllà de la seva pròpia contundència i simbologia, de presentar-se com una mena de llarga vista artístic, geogràfic i temporal. Miquel Blay, l'escultor garrotxí mort el 1936, va crear un conjunt monumental a Montevideo, un fragment del qual (dos nens que llegeixen un llibre) va ser reproduït anys després (1953) a Olot. Ara, l'actuació es concentra, com una lupa, en el llibre sol, just davant de la Biblioteca Carles Rahola, que és un senyor que va ser assassinat perquè llegia i escrivia. Vagin-la a veure. I s'hi asseguin.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Si mireu el vent d'on ve

El centre Arts Santa Mònica de Barcelona presenta una exposició que es titula *Si mireu el vent d'on ve*. Cal que recordi als més grans d'on ve aquest vent? "Cinc pometes té el pomer, / de cinc una, de cinc una, / cinc pometes té el pomer, / de cinc una en caigué; / si mireu el vent d'on ve / veureu el pomer com dansa / si mireu el vent d'on ve / veureu com dansa el pomer." El 23 de maig de 1968, mentre París s'agitava, un grup de músics catalans, el Grup de Folk, cantava al parc de la Ciutadella cançons pròpies i cançons americanes adaptades de caient festiu i també de matís reivindicatiu. Si París cremava, aquí ens havíem de limitar a un foc de camp vigilat per una parella de "grisos". De fet, van ser cançons destinades a amenitzar els focs de camp que organitzaven els *boy-scouts* i les noies guies en les seves excursions de dos dies per les muntanyes del país. També van ser cançons "de missa". Feia uns anys ens havien arribat uns discos amb la *Missa Luba*. Algú entre els que recorden les "pometes" recorda la *Missa Luba*? Era cantada pels negres del

“Una exposició a Barcelona evoca els cinquanta anys del Grup de Folk

Congo i per un moment va semblar que responia als desitjos de l'Església ancorada en el gregorià de posar-se al dia litúrgicament i musicalment. El que passa és que els negres cantaven la missa en llatí i el Concili acabava de decantar-se per la "llengua del poble". La *Missa Luba* va ser efímera. En el seu camí es va interposar la missa amb guitarres i el *Kumbayà*. "Kumbayà, Déu meu, Kumbayà", es va sentir a la Ciutadella. La combinació de París i Concili explica el Grup de Folk, que a la vegada es va interposar entre la Nova Cançó i els que es preparaven per iniciar el rock català. El Grup de

Folk també va ser efímer. A final d'aquell mateix 1968 ja s'havia dissolt. Però el *Kumbayà* i les adaptacions de Pete Seeger, Joan Baez o Bob Dylan van seguir, així als focs de camp com a missa com a les reunions clandestines. Qui els havia de dir que adaptaven un premi Nobel. Raimon no va passar de cantar un candidat, Salvador Espriu.

A còpia d'insistir-hi, el *Kumbayà* va donar nom a una generació. Érem *kumbes*, érem *xiruquers*, érem de foc de camp i de missa. La cantàvem no amb el *swing* dels negres americans sinó arrossegant-la. Tenim tendència a arrossegat totes les cançons, sigui el *Vírolai* o *Els segadors*. Quan els de primera fila van per la segona estrofa els de l'última van per la primera.

A la inauguració de l'exposició uns supervivents van oferir un petit concert. Amb prou feines recordaven les lletres. Fa cinquanta anys... Hem deixat de ser *kumbes*? Amb tots els respectes: l'evolució política del procés independentista i les concentracions que aplega fan recordar les flamarades dels focs de camp. El vent ve d'allí. Cauen pometes, però "no serem moguts".

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/rkx5v3>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

No serà un dia qualsevol

Jo no sé si a l'hora que avui vostès llegeixin aquest article els presos polítics ja seran a Madrid, estaran a punt d'arribar-hi o continuarem encara tots plegats amb aquest joc de despropòsits en què s'està convertint saber la data del trasllat i la del judici. Com que al Suprem estan nerviosos i no volen que se'ls pugui acusar de res (de res que després a cap tribunal europeu els serveixi d'argument que pugui invalidar el judici, és clar) es veu que ara s'ho miren tot amb lupa. Allà on deien que el judici seria al gener després van dir febrer, i allà on deien el dia 5 ara diuen el 7 o el 12. I ves a saber demà què diran. I d'un trasllat que havia de ser el 26, després van dir el 29, després l'1 i avui veurem què ha passat. Es veu que no han tingut temps d'analitzar les peticions de prova que demanen els advocats defensors i acusadors, i que tenen feina a triar quins dels testimonis seran ci-

“L'ANC crida a “acompanyar” els presos el dia del seu trasllat, i el govern ‘refà’ la seva agenda

tats i quins descartaran. No ho sé. A mi em costa d'entendre, més enllà dels arguments que ja s'han dit, que citin Rajoy, com sembla que faran, però que en canvi descartin Puigdemont, el seu homòleg durant els fets. No tinc gaires dubtes que seria un testimoni clau. I em costa d'entendre encara més que no acceptin observadors internacio-

nals dins la sala, i que aquests s'hagin de limitar a veure en una pantalla el senyal de televisió que produirà el mateix Suprem. Com fa, vaja, el PP en el seus mitjans. Però vaja, no els volia pas parlar d'això. Els volia parlar del trasllat dels presos. D'aquest que s'hauria de fer porta a porta, en condicions exquisides i, com demanen les seves famílies, amb serenitat. L'ANC ha convocat tothom a sortir al carrer, el president Torra ha anunciat un consell executiu extraordinari i s'ha suspès la cimera de partits (d'alguns partits, perquè com que va de diàleg, Ciutadans i PP a la trobada anterior ja van decidir no anar-hi) prevista per avui. Hi ha qui no ho troba normal. Jo sí. El que no trobo normal és el relat judicial. I no soc partidari ni de col·lapses ni de talls de carreteres, però sí d'“acompanyar-los”. El dia del trasllat dels presos cap a Madrid, em sembla a mi, no pot ser un dia qualsevol.

EDITORIAL

Els drets dels presos polítics

En les darreres hores, part del debat sobre el judici contra el govern legítim de Catalunya per la celebració del referèndum de l'1-O s'ha centrat en la seva data d'inici, la setmana vinent o la propera. És òbvia la importància d'aquest fet, però no per la data sinó com un exemple més de les reiterades vulneracions dels drets fonamentals que han patit els presos polítics. La instrucció de tot el procés al voltant del referèndum de l'1-O ja ha posat sobre la taula aquest fet, tal com han denunciat els advocats de la defensa però també diferents organismes internacionals, i el judici no sembla anar per un altre camí. L'alt tribunal es planteja, doncs, iniciar un judici com aquest donant només uns pocs dies als advocats per preparar la defensa un cop faci públiques quines proves incorpora i quins testimonis es pot citar. Si al llarg del procés s'han vulnerat el dret a la llibertat, el dret a la tutela judicial efectiva i a la presumpció d'innocència, el dret a la participació política i el dret al jutge ordinari predeterminat per la llei, ara hi sumem més vulneracions.

Entre d'altres raons perquè encara no s'ha resolt un dels recursos més importants: el presentat per la defensa de l'exvicepresident Oriol Junqueras sobre la seva presó provisional al Tribunal Constitucional (TC), el mateix tribunal que ja va provocar una vaga de fam de part dels presos polítics en bloquejar els seus escrits prop d'un any. El judici, comenci quan comenci, ho farà sense que el TC hagi decidit sobre si Junqueras l'ha de viure empresonat o en llibertat, com marca la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans, vulnerant així, de nou, el seu dret de defensa? La sentència no deu estar escrita, però es fa molt difícil pensar en un judici just amb tots aquests precedents.

De reüll

Adela Genís

Ciudadà desinformat

Veneçuela? Procés? Guerres al món? Són algunes de les notícies de què els mitjans de comunicació, podríem dir-ne tradicionals o *mass media*, informen dia sí dia també. Podríem continuar la llista amb les vagues del taxi o amb el *Brexit*. Àvids lectors de diari, oients de ràdio o consumidors de telenotícies generalistes segueixen els esdeveniments amb interès. Són els d'una generació que van créixer amb el format paper i que quan arriben a un bar o restaurant arramben amb el que troben i no els deixen anar fins que n'han llegit

Cada vegada es rep una mirada més esbiaixada del que passa al món

l'última línia. Sí, encara hi ha locals on es poden trobar la majoria de diaris. També n'hi ha que sintonitzen els canals de notícies en detriment de les fórmules musicals. Es pot estar d'acord o no amb la seva línia editorial però amb els anys ja se sap cada un de quin peu calça. La nova manera

d'informar-se és amb els ulls clavats a la pantalla del mòbil. És igual que sigui per Facebook, per Twitter (a on es segueix la majoria de perfils amb els quals un té afinitat) o per Instagram. Les notícies sembla que arribin de manera aleatòria, sense ordre ni concert i sense que algú abans hagi destriat el gra de la palla. Segurament, no és així. En un dels moments de la història en què la societat està més connectada a la informació que mai, creix exponencialment la desinformació interessada. Es revela quan es fa la pregunta: Ha passat alguna cosa a Veneçuela?

Les cares de la notícia

MAGISTRAT DEL TRIBUNAL SUPREM

Manuel Marchena Dilació perjudicial

El president de la sala penal del Tribunal Suprem ja hauria d'haver assenyalat la data per al judici contra el procés independentista i ho hauria d'haver fet amb prou antelació perquè les defenses dels encausats poguessin treballar amb un mínim de previsió.

CANTANT

Rosalía

Premi Ciutat de Barcelona

La mediàtica artista ha estat guardonada amb un premi Ciutat de Barcelona per la seva capacitat innovadora i la seva qualitat i transversalitat artística, plasmades en el disc *El mal querer*. L'Ajuntament de Barcelona convoca els premis des del 1949, en 19 disciplines diferents.

EXPRESIDENT DEL PP A CATALUNYA

Xavier Garcia Albiol

Abandona el Parlament

L'exlíder del PP a Catalunya abandona el Parlament per dedicar-se de ple, diu, a la seva candidatura a l'alcaldia de Badalona. Se'n va després d'haver obtingut uns resultats nefastos en unes eleccions fetes a mida després de fer fora el govern legítim via 155.

Tal dia com avui fa...

1 any No defallirà
El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, diu que no s'arronsarà malgrat la pressió a què el sotmet el govern espanyol

10 anys Llició del temporal
L'oposició insta el govern a aprendre dels errors i l'acusa de no donar prou suport als alcaldes en el tema del vendaval.

20 anys Paraula d'Aznar
El president de govern espanyol, José María Aznar, adverteix que "no hi ha cap alternativa a l'Espanya constitucional"

Full de ruta

David Portabella

Rajoy adora el VAR

Quan han passat 250 dies des que va ser expulsat de La Moncloa en la primera moció de censura triomfant de la democràcia, l'expresident i ara registrador de la propietat Mariano Rajoy regala als espanyols un particular *Hombre Normal World Tour 2019*. Després de ser entrevistat per la seva amiga Ana Pastor a la convenció del PP, Rajoy ha agafat afició al gènere i va anar a Onda Cero, però va evitar Carlos Alsina –encara pesa el record del "l'europa?" quan no sabia si un català seguiria sent espanyol i europeu– i va preferir el locutor esportiu José Ramón de la Morena. "M'ha costat molt poc tornar a ser un ciutadà normal", "sobretot a Galícia acompanyo la meua dona al supermercat" o "treballo de dilluns a divendres" són algunes confessions que Rajoy va fer confiant que el ciutadà s'armí de generositat interpretativa i es pugui arribar a imaginar en què consisteix. Com tota conversa profunda amb ell, però, aviat el tema de fons va ser el futbol i el

Un espanyol no pot entendre que l'actual registrador adori el videoarbitratge quan és comprometedor si se li aplica a ell i es veu que el TC li troba deu mesos inconstitucionals

videoarbitratge (VAR). "El VAR és positiu, les decisions són més justes a pesar que té els seus problemes, però és un avenç", va dir Rajoy. I, si bé un espanyol pot intentar imaginar què és ser normal, el que no pot entendre és que Rajoy adori el VAR quan és tan comprometedor si se li aplica a ell. El Tribunal Constitucional va dictaminar a finals del 2018 –sis mesos després de deixar La Moncloa– que Rajoy va violar la Constitució més de deu mesos –desobediència i reiteració delictiva?– entre el 2015 i el 2016 per haver-se negat a sotmetre's al control del Congrés, en una sentència unànime que l'acusa de "menyscar" la seua de la sobirania espanyola. Si es rebobina més la moviola, però, hi ha àrbitres que als debats presidencials hi veuen una flagrant alineació indeguda perquè qui vestia la samarreta del PP no era Rajoy sinó Soraya Sáenz de Santamaría. Rajoy diu ara que "és molt més còmode assistir a una gala de l'esport" i no és estrany; allà ningú t'aplica el VAR ni et pregunta per què ets inconstitucional.

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

Presentació a Cerdanyola

Amb la presentació de la meua novel·la visc experiències inesperades. La de Cerdanyola del Vallès, de dilluns passat, ha estat la més sorprenent. El format de taula rodona és la troballa, aquest cop dins uns cicles d'Òmnium. Els assistents a l'acte expliquen experiències. Opinen. I sembla que la novel·la és ideal per invitar a la participació. L'acció es desenvolupa entre la tardor del 74 i la primavera del 75. Amb l'enjòlit convenient, descriu l'organització democràtica que tingué lloc entorn de les acaballes del dictador, en una ciutat petita com Girona, on les conxorxes silencioses es tocaven, prop del riu. Justament aquell 74 va ser un viver d'organitzacions polítiques. Tant a Figueres com a Cerdanyola, els comentaris del debat tot d'una et transporten a l'ara i l'aquí. Perquè la formació soterrada d'aquells, aviat, partits polítics té una atmosfera que fa aroma de procés. Cert que al 74, els polítics es movien a sota a terra, cert que al procés el soterrani físic "potser" no ha existit, però s'ha viscut en secret, en silencis que encara són ocults ara ma-

teix quan se'ns emporten els nostres polítics a ser jutjats al TS. A Cerdanyola, hi hagué un afegitó. El de dos participants que ens van portar a la migració andalusa dels 60. A la ciutat vallesana, on va ser intensa, hi ha hagut una integració significativa, que s'evidencia tant al consistori com a les associacions populars. La primera persona que situà la migració com a fet personal va fer una pregunta retòrica: "Com poden dir que Catalunya no és un país diferent? Vaig arribar als 13 anys i ho vaig saber. Parlaven una altra llengua i, sobretot, hi havia una societat rica [sic]. Nosaltres veníem de la misèria." Llavors, va fer un curt comentari: "sentíem ràbia".

SENTIEN RÀBIA. L'altre assistent que tot seguit s'afegí al tema era el càmera que va detallar la misèria, la va il·lustrar. Sabates fetes amb cautxú, espigolar per sota les oliveres amb sa mare. Quan ja sortíem em parlà de García Lorca: "fou assassinat abans del meu oncle". Vaig extreure'n unes conclusions: 1. Les opinions i comentaris superaven la

novel·la. 2. El fet de ser taula rodona oberta, amb un tema central real, fa oblidar la novel·la. Fa que m'abstingui del plantejament, nus i desenllaç. De la versemblança. 3. Vaig trobar-me amb una situació nova, la migració andalusa. El fet de poder sentir a l'acte de l'Òmnium aquelles experiències personals. Sentir que el càmera em posava davant dels ulls una escena de la vida de la pobresa. L'altra, més xocant, aquell "sentíem ràbia", seguit d'una altra "podíem separar-nos o ajuntar-nos amb la gent d'aquí. Vam fer això".

AH, VAL A DIR QUE PARLAVEN EN CATALÀ. I, val a dir que aquelles intervencions, totes dues, podrien servir de testimoni davant les immenses estupideses que els Ciudadanos, especialment l'Arriadas i en Rivera, escampen per totes les emissores i teles espanyoles, per les paraules rabioses que la Inés no va parlar de dir a les eleccions andaluses, al costat de Vox. A tot el teatre que organitzen ella i en Carrizosa a les sessions del Parlament de Catalunya. S'han quedat amb la ràbia.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Apoderament

■ Ens podem adonar que als nostres entorns urbans es produeix la circumstància de l'apoderament del carrer per part de la ciutadania, manifestant de múltiples maneres el seu disgust i les seves frustracions, vindicacions i conviccions sobre problemes o situacions de diversa índole. El poble ha perdut la por de sortir al carrer massivament. Es creu els seus propis arguments i no dubta en exterioritzar-ho sempre que ho considera oportú. El paradigma social està canviant, la policia no fa por, els polítics no són creguts a cegues i les institucions estan perdent el prestigi públic que tenien no fa gaires anys. Els lideratges són al carrer en les manifestacions urbanes massives, que expresen en la seva llibertat d'expressió tot allò que consideren que ha de canviar. Hem guanyat en sensibilitat sobre

molts aspectes que configuren la vida de la ciutadania i aquesta situació està obrint noves perspectives a la democràcia, però hauríem de vetllar perquè aquest apoderament es mantingués pacífic i no fos ni autoritari ni discriminator que fes que es caigués en contradiccions amb el que es pretén defensar.

JORDI BUFURULL GALLEGO
Barcelona

No hi ha cap home al llit del Sr. Cuyàs

■ Soc un fan dels seus articles. No me'n perdo cap. *Chapeau* pel del divendres 25 de gener. Jo, a la meua edat (82), també em pregunto si ens podem creure algú. No sé si és perquè soc vell, però ho veig molt malament. Arreu del món tots els personatges que apareixen escollits, segons sembla democràticament, fan venir calfreds. L'exemple més

paradigmàtic el tenim molt a prop: el PP. Després de tot l'historial delictiu, encara el voten i l'aplaudeixen sense posar-se vermells.

ÀNGEL MARCO CONCHILLO
Sant Just Desvern (Barcelonès)

El circumloqui dels Comuns

■ Hi ha gent que quan parla va al gra; acostuma a ser directa, sense subterfugis. En canvi, altres per anar de Barcelona a Tortosa prefereixen tombar per Lleida i Calaceit; aquests sovint no saps de quin peu calcen, si van amb botes, sabatilles, viatgen amb taxi o estan fent pressupostos.

Durant el camí descobrirem *poltroner*, altrament anomenats vassalls del seu amo, que volen fer passar per federalisme el que és simplement un cafè per a tots, marca 155. Els veus a venir per usurpadors del nom *esquerra* i per-

què s'omplen la boca d'alternatives que no serveixen ni per anar a comprar al forn de la cantonada.

També trobarem grups que et cauen bé, perquè reivindicuen més justícia social i dignitat per als pobles de l'Estat espanyol. Representa que són una nova manera de fer política, però a vegades sembla que els entra al·lèrgia segons quins siguin els companys de viatge. Solen ser primmirats. Si és per anar a Itaca, llavors els surt urticària nerviosa. Als independentistes els qualifiquen de nacionalistes i així embolica que fa fort! Tenen explicacions, excuses i coartades per a qualsevol tema. Els dirigents haurien de ser clars i dir les coses pel seu nom: confederació és independència! No cal ser catedràtic per entendre-ho.

SALVADOR DOMÈNECH i DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Els presos polítics i les famílies demanen que el trasllat es faci sense dificultats i amb serenor”

Ester Capella, CONSELLERA DE JUSTÍCIA

Tribuna

Jordi Cors i Meya. Catedràtic emèrit de filologia grega de la UAB

Faula constitucional ibèrica

Vet aquí una població un pèl exòtica d'una terra ibèrica oriental. Un jove d'una ciutat costanera, fill de forastera i nadiu, quan ja han passat dos anys de la mort del dictador, s'està interessant molt per la política. Veu canvis factibles després del malson viscut. Proper als socialistes, en celebra la victòria al territori en les recents eleccions generals, bé que lamenta que a l'Estat no hagin vençut. Pertany a una colla de joves, bons amics, també moguts pel moment polític decisiu. No estan afiliats a partits, són sols propers a socialistes, comunistes o convergents. Ben actius als seus barris (dos de l'exemple, dos del centre, la majoria de barris perifèrics). Són fills de nadius, alguns, de nadius i forasters, una, d'italians, una noia i un noi, fills de terres ibèriques del sud i un altre, del nord. Aparellats dins i fora del grup, gent normal, inquieta. En són líders naturals un de l'entorn socialista i una del comunista. I a la colla tots enraonen sovint sobre el món nou que obre la Constitució que un any després s'està redactant. Esperen votar-la aviat. I obtenir, amb matisos socials diversos, una nova estructura estatal, democràtica, deixant enrere la nefasta i venjativa dictadura de 40 anys. Van a reunions de barri, mítings, en parlen molt entre ells. Comenten els eslògans i la propaganda del sí al referèndum en els *media* i els cartells: no hi surt cap tema cabdal del text constitucional, només duen a mirar al futur i superar la dictadura. És que és això el que de debò interessa i el que els partidaris del sí volen votar.

LA LLETRA ESTRICTA NO ELS DIU RES. Sí, en canvi, l'esperit de renovació democràtica. El poder rau en el poble, no en les oligarquies ni en cap cabdill monàrquic. Tot resta obert, és fruit d'un gran pacte, com precisen sovint els de l'entorn comunista. No pensen ara en la in-

dependència, però sí en aquest poder del poble a decidir, cedint cadascú part de la seva sobirania al col·lectiu, deixant inactius els intents oligàrquics latents. Els partits propers han defensat ja el poder popular en els programes de les recents eleccions generals. Veuen molt significatiu el dels socialistes (guanyador aquí amb 15 escons de 47 –i 11 de convergents i 8 de comunistes–): “La nova Constitució ha de posar les bases jurídiques del dret a l'autodeterminació dels pobles, nacionalitats” i “l'acceptació per la Constitució del fet nacional... i el reconeixement del dret d'autodeterminació per als diferents pobles de l'Estat”.

PER FI, BEN AVANÇADA LA TARDOR VOTEN amb aquesta visió ampla, de pacte obert en mans del propi poble, per foragitar del tot la dictadura. Guanya el sí a la Constitució, a la seva visió renovado-

“La història ensenya, com diu una àvia ara republicana, que la mesquinesa partidista és sempre enganyosa

ra. Aquí amb més d'un 90%. Ells, com a votants, se saben els legisladors definitius: sense el vot popular de ratificació no valdrien res ni l'aprovació dels redactors ni de les Corts. El que ha quedat ratificat és el que han entès quan votaven els votants: el poder radical del poble, dels pobles, i l'esperit obert de superació del passat tèrbol, anul·lant tota temptació oligàrquica. També s'ha ratificat, és clar, la resta del text, entès que no contradigui l'obertura d'esperit pactada. Es congratulen del marc iniciat, penyora d'un futur d'entesa i democràcia.

PERÒ ARRIBA INEXORABLE EL FUTUR, han passat 40 anys! Aquells joves ara jubilats viuen una gran decepció, se senten enganyats, plens de desencís. Els partits del govern estatal s'han anat afermant només a la lletra, llegida restrictivament. A més de ser una apropiació mesquina d'un text obert, és un frau polític: el punt cabdal de la votació constitucional va ser l'esperit de pacte i de poder radical del poble. Ara, en canvi, fan del text una formulació legal –i la imposen– no votada pas així, i bandegen el genuí sentit del vot popular. Vot motivat, recordem-ho, per l'esperit que palesaven propaganda, cartells i partits. O pitjor, com diu el més jove de la colla, un avi ara d'esquerra, ¿i si alguns ja d'entrada volien enganyar el poble, que votés un futur engrescador, per lligar-lo després amb un text no aclarit de debò i exigint de manera restrictiva? Seria una doble estafa perversa: 1, oferir l'esperit d'una obertura pactada, quan només valdria la lletra, i 2, retorçar aquesta lletra fins a fer-li dir el que els votants del no (que no admetien el que deia) volien que digués. Tot plegat segons el patró usual d'altres estafes (com les “preferents”). La història ensenya, com diu una àvia ara republicana, que la mesquinesa partidista és sempre enganyosa.

De set en set

Xavier Cortadellas

El nom

No va semblar que entusiasmes gaire la proposta que l'aeroport de Barcelona es passés a dir Josep Tarradellas. No ha aixecat ni el vol. Potser no en

parlaran més. L'esquer, quan no funciona, es canvia. A una part d'aquests peixos tallahams en què ens hem convertit molts catalans ens molesta que hagi aprovat el canvi un consell de ministres reunit a Barcelona sense haver-ho ni tan sols consultat amb el que a Madrid en diuen les autoritats locals. Fa un temps, els catalans érem com tortugues babaues, avui som peixos quimera. Jo soc dels que pensen que arribarem a port. El cas és que ara a molts catalanistes els sembla que Tarradellas va ser un caragirat: un republicà que va acabar essent marquès, un catalanista que havia renunciat a la independència. Naturalment hi tenia tot el dret, va passar 3 anys de guerra i 36 d'exili, va anar a Madrid com els nostres presos polítics, si bé a ell no se'l recordava tant com als presos o els exiliats d'ara. Però a la Catalunya actual ser catalanista i no voler la independència sembla tan estrany com aquella època en què l'educació sexual anava a càrrec dels capellans. En canvi, a Madrid, aquestes renúncies es valoren. I a favor seu sempre hi ha gent disposada a argumentar que mantenir-se al poder a base d'anar posant aigua al vi per accontentar a tothom és senyal de ser un bon polític. Tot són parers. El meu és que la proposta hauria agafat més volada si el Sánchez de Madrid hagués recordat més insistentment la gran frase de Tarradellas. Dir “Ja soc aquí!” coincideix amb les paraules de la majoria de viatgers quan sortim de l'avió i truquem als de casa. És clar, però, que “Ciutadans de Catalunya” no ho diu ningú perquè, en general, si arribem a Barcelona el que veiem són catalanes i catalans. Però sembla que a Madrid veure ciutadans a Catalunya també es valora.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els espanyols volen diàleg amb Torra, segons el CIS

El darrer baròmetre pregunta sobre la política de mà oberta de Sánchez cap a Catalunya

L'assassinat de Comas quedarà impune

El fiscal ha demanat que es tanqui la causa del crim de l'hotel de Platja d'Aro

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TS estudia fixar el judici

RESPOSTA El Suprem justifica l'endarreriment pel volum de testimonis i proves sol·licitats, pendents d'aprovar **DRET** Òmnium s'afegix a ERC i demana més temps per preparar la defensa **EXPECTACIÓ** Hi ha 600 periodistes

M. Piulachs
BARCELONA

El Tribunal Suprem (TS) estudia endarrerir fins al 12 de febrer l'inici del judici contra els líders sobiranes que van organitzar el referèndum de l'1-O així com la posterior declaració unilateral d'independència de Catalunya. Segons fonts properes a l'alt tribunal, la data, però, no està tancada i podria ser que al final la vista s'iniciés el 5 de febrer com estava previst. Endarrerir l'inici més enllà del 12 de febrer no es planteja, tot i que ahir la defensa del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, es va afegir a la petició d'ERC en demanar a la sala més temps (unes tres setmanes) per preparar la defensa. I és que el tribunal, format per set magistrats, encara ha de resoldre els testimonis i les proves que accepta de les parts, resolució que ha de fer abans de fixar la data del judici.

La seva tardança, segons el tribunal, és pel gran volum dels escrits de les defenses dels dotze acusats, que sumen més de 1.800 folis, a banda dels més de 300 de les tres acusacions. L'alt tribunal admet que no és un tribunal acostumat ni preparat per fer instruccions ni judicis, i que en la causa catalana s'ha resolt en un any i escaig, i ara es vol afrontar el judici amb "transparència" davant l'expectació aixecada, similar a la del judici de l'11-M o el cas Noós—el primer, fet per un tribunal de l'Audiència

Nacional i el segon, per l'Audiència de Palma—. S'informa que hi ha uns 600 periodistes acreditats de més de 150 mitjans, dels quals mig centenar són estrangers, la majoria d'Europa.

Magistrats informadors

Pel que fa als espais, es detalla que la sala de vistes té capacitat per a 100 persones, amb quinze llocs reservats a mitjans de comunicació (que aniran fent rotacions, a banda, de la sala als espais, amb capacitat per a 300 periodistes, on es podrà seguir el judici a través de pantalles), a més de familiars i públic en general. També s'ofertarà per *streaming*, a través del web del tribunal.

De manera excepcional, un grup de magistrats de l'àrea penal hi seran per resoldre dubtes als periodistes per —asseguren— "demostrar la qualitat del sistema judicial espanyol". No obstant això, no es reserven cinc espais a observadors internacionals com demana la plataforma International Trial Watch, dels quals s'assegura que tindran espai en funció de les demandes, ja que "s'ha de deixar espai al públic en general, i si tot s'omple de convidats especials no té aquesta publicitat". En aquest sentit, s'indica que el Parlament Basc ha demanat ser-hi mentre que el president de la Generalitat, Quim Torra, per ara no ho ha fet, i que tindria tractament d'autoritat. També s'assegura que el Suprem està preparat per fer traduc-

Els set magistrats del Suprem, que jutjaran els independentistes catalans, en la vista del desembre ■ ACN

Les xifres

150

mitjans de comunicació hi ha acreditats pel judici, dels quals 50 són estrangers i la majoria, europeus.

100

persones caben a la sala de vistes del Suprem, que es reserva a familiars, premsa i públic en general.

cions simultànies al català.

Les sessions seran de dimarts a dijous. Si el judici s'allargués fins a les eleccions municipals del maig, el tribunal es podria plantejar una suspensió de les vistes, però s'adverteix

que mai s'ha fet. El judici dels ERO va ser en plena campanya andalusa. I, pel que fa als nou presos polítics, s'indica que s'estan ultimant accions, ja que des del tribunal "es vol respectar al màxim la seva dignitat", i s'evitaran

imatges seves amb les manilles posades. Cada dia, però, hauran de fer una hora de viatge en furgons dels penals madrilenys de Soto del Real, en el cas dels homes, i d'Alcalá de Henares, les dones, on seran fins que duri el judici i, segurament, fins a saber la sentència. Al final, dinaran al Suprem per evitar anades i vingudes als calabossos de l'Audiència Nacional.

Precisament, el trasllat dels nou presos polítics cap a Madrid estava previst que es portés a terme aquest matí, ben d'hora, i a càrrec de la Guàrdia Ci-

vil, després de la seva arribada al penal Brians 2. El president de la sala, Manuel Marchena, va demanar a Interior que els presos estiguessin a disposició del tribunal a partir del 5 de febrer, una data que no ha canviat.

En aquest sentit, tot i els comiats organitzat per entitats, la consellera de Justícia, Ester Capella, va demanar ahir que el trasllat dels nou presos polítics a Madrid es dugués a terme amb "serenitat", després d'insistir que aquest és el desig dels mateixos reclusos i de "les seves famílies". ■

L'APUNT

Jugar amb el calendari

Toni Dalmau

"No es descarta res." La frase filtrada per "fonts jurídiques" pròximes al Tribunal Suprem podria ser un bon titular que resumís el gran joc especulatiu en què s'ha convertit la data d'inici del macrojudici contra l'independentisme. Els magistrats tenen damunt la taula 2.100 folis (1.800 de les defenses i 300 de l'acusació). De l'estudi d'aquest paperam haurà de sortir la interlo-

cutòria d'admissió de testimonis i proves, el pas previ a la comunicació de la data d'inici del judici. Si els magistrats apliquessin un mètode de lectura en diagonal confirmarien que la sentència ja és escrita, mentre que si el mètode és lent donaran una imatge de pulcritud del sistema judicial, que és exactament el que vol el president del Suprem, Carlos Lesmes.

ci el 12-F

Imatge d'arxiu d'una de les sessions del judici a Bárceñas i Correa pel cas Gürtel de corrupció del PP ■ EFE

Temps raonables

NORMA· En altres macrocauses el tribunal ha notificat la data del judici amb mesos d'antelació per respectar el dret de defensa **TERMINIS**· El cas Gürtel va disposar de fins a 8 mesos però l'11-M es va anunciar només tres setmanes abans

Emma Ansola
BARCELONA

El judici al procés independentista suma una nova polèmica a causa, aquesta vegada, dels terminis que el tribunal atorga a les defenses per preparar el judici un cop els magistrats n'anunciïn la data. En aquest cas, els magistrats del Suprem encara no han fixat el calendari, si bé s'especula amb dates com les del 5 de febrer i ara el 12 de febrer, uns terminis, entre una i dues setmanes, que, si es confirmen, són molt curts si els comparem amb d'altres que s'han fixat per macrocauses semblants que, com aquesta, tenien un nombre alt d'acusats i de proves processals.

Aquest tràmit judicial és força important per a les defenses ja que l'anunci del calendari sol coincidir amb l'aprovació dels testimonis i de les proves acceptades per part del tribunal, la qual cosa obliga els advocats de la defensa a repensar l'estratègia del judici i preparar els interrogatoris en funció del que els jutges acabin acceptant. La manca de confirmació de la data d'inici i les especulacions aquests darrers dies han obligat l'advocat d'Oriol Junqueras i Raül Romeva a adre-

çar-se per carta a la sala i sol·licitar que es disposi d'un temps no inferior a tres setmanes. La mateixa petició ha estat presentada també per la defensa de Jordi Cuixart, si bé sense concretar-ne els dies. Es reclama un temps raonable per preparar les declaracions i els interrogatoris.

De 8 mesos a 3 setmanes

Tot i la importància d'aquest tràmit, no hi ha regulació que quantifiqui aquest temps raonable. Ara bé, si ens fixem en els terminis de què han disposat altres defenses en causes d'especial transcendència i volum com el judici al procés independentista, les diferències són abismals. Si parem atenció al cas Gürtel, observem que el 8 de febrer del 2016 l'Audiència Nacional anunciava que el primer dels cinc judicis que es van arribar a celebrar sobre la corrupció del PP es fixava per al 4 d'octubre d'aquell any. Al banc dels acusats s'asseuri-rien fins a 40 persones, entre elles Francisco Correa i Luis Bárceñas. La defensa i la fiscalia van disposar de vuit mesos per preparar el judici. Aquell any, el 2016, i també a l'octubre, l'Audiència de Barcelona anunciava que el judici del cas Palau començaria l'1 de març del

2017, amb cinc mesos d'antelació, els mateixos de què va disposar la defensa de l'exministre Rodrigo Rato per preparar-se el cas Bankia en el judici que va arrencar el 26 de novembre del 2018. Els advocats del cas Pretòria de corrupció urbanística o els del cas Nóos, d'especulació financera amb la filla i el gendre del rei emèrit Joan Carles I en el banc dels acusats, van poder aprofitar els 4 i 3 mesos, respectivament, des que es va notificar la interlocutòria i l'inici del judici.

El judici del 23-F, en 8 dies

El 25 de gener passat el magistrat de l'Audiència Nacional Eloy Velasco apuntava que el judici al procés independentista serà equiparable al de l'11-M o 23-F en tractar-se "d'un dels més multitudinaris que afecten el funcionament de la democràcia" des del punt de vista històric i polític. La importància d'aquests dos judicis, però, no es va reflectir en els terminis de preparació. En el primer cas, l'Audiència Nacional va avisar amb tres setmanes d'antelació, mentre que en el cas del 23-F, el Consell Superior de Justícia Militar anunciava l'11 de febrer del 1982 que al cap de 8 dies, el dia 19, s'iniciava el primer judici a un cop d'estat. ■

Reunió extraordinària del govern

El govern mantindrà demà una reunió extraordinària i, posteriorment, el president de la Generalitat, Quim Torra, farà una declaració institucional amb motiu del trasllat dels presos independentistes a Madrid, on seran jutjats per rebel·lió, sedició i malversació al Tribunal Suprem.

Torra té previst desplaçar-se, abans de la reunió del govern, al centre penitenciari Brians 2, a Sant Esteve Sesrovires, per mostrar el seu suport als nou polítics presos: l'exvicepresident Oriol Jun-

queras; la presidenta del Parlament, Carme Forcadell; els exconsellers Raül Romeva, Dolors Bassa, Jordi Turull, Josep Rull, Joaquim Forn, i el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i l'expresident de l'ANC i diputat de JxCat, Jordi Sánchez.

La reunió extraordinària del govern ha estat convocada per la una del migdia al Palau de la Generalitat, i, un cop acabada, el president Quim Torra farà una declaració institucional des de la galeria gòtica.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ANC convoca protestes arreu pel trasllat dels presos

■ A partir de les set de la tarda farà concentracions a les capitals de comarca, i dilluns a les nou del matí, una acció a la plaça Sant Jaume ■ Paluzie diu que dimarts la mobilització arribarà a Londres

J. Alemany
BARCELONA

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) ha mobilitzat les seves territorials per iniciar les accions de protesta de la campanya contra el judici de l'1-O i ha convocat per a avui a partir de les set de la tarda concentracions a totes les capitals de comarca coincidint amb el trasllat dels presos i les preses polítiques a Madrid. Totes les convocatòries tenen el suport d'Òmnium, que ahir també animava a participar en tots aquests actes per fer visible als presos que "no estan sols" i per demostrar que "ens jutgen a tots" i "acusarem l'Estat". A Barcelona la concentració es farà als Jardins de Gràcia a les set de la tarda, però per a dilluns a les nou del matí també hi ha convocada una acció de protesta a la plaça Sant Jaume.

Prèviament, i com va anunciar la presidenta de

Un dels actes de suport als presos polítics a la presó de Lledoners el mes de novembre passat ■ JOSEP LOSADA

l'ANC, Elisenda Paluzie, a TV3, també es van fer crides a través de les xarxes socials i els canals oficials de l'entitat per acompanyar des de la matinada d'avui els presos i donar-los suport a les voreres de

les carreteres i des dels ponts durant el trajecte cap a Madrid. A les cinc de la matinada estaven convocats a la presó de Puig de les Basses, on estava reclusa Dolors Bassa, i una hora després a tot el recorregut

des de les presons de Mas d'Enric, on hi havia Carme Forcadell, i Lledoners, on hi havia Sánchez, Cuixart, Rull, Turull, Forn, Romeva i Junqueras. La darrera convocatòria a les set del matí era per acompanyar-

los durant el trajecte fins a Soto del Real des de Can Brians 2.

Paluzie va descartar taxativament obstaculitzar el trasllat perquè no tindria sentit ni tampoc "la força suficient, ja que "en

realitat s'ha decidit afrontar el judici". Malgrat tot, va defensar que, un cop decidit no implementar la República i anar a declarar, s'han de convertir les sessions al Tribunal Suprem, comencin el dia 5 o el 12 de febrer, en "una eina de denúncia" amb l'objectiu d'aconseguir la independència. Per la presidenta, les mobilitzacions han de posar de manifest la "vulneració de drets" per part d'un Estat que vol "preservar la unitat costi el que costi". Paluzie també va advertir que l'escenari d'un referèndum pactat "no és realista" i per aquest motiu va reclamar posar-se a treballar "en l'única via possible, la que depèn de nosaltres: la unilateral".

Protesta a Londres

I seguint amb la campanya de denúncia makeamove.cat que va presentar el 17 de gener passat, l'ANC comença les concentracions que tenen previstes a diverses ciutats europees, algunes de les quals es faran dimarts que ve, dia que *a priori* havia de coincidir amb l'inici del judici. Paluzie va detallar que se'n farà una a Londres, concretament a Downing Street, just davant de la residència de la primera ministra britànica. Altres concentracions s'han de fer a Brussel·les, París, Berlín, Roma i Ginebra. ■

"Preocupació" pel judici a l'1-O a Westminster

■ Bosch es reuneix amb diputats britànics a les portes del procés al Suprem

Emili Bella
BARCELONA

Al Parlament de Westminster hi ha "preocupació" pel judici contra els dirigents polítics i socials de l'independentisme català, segons va assegurar ahir el diputat gal·lès a Londres Hyel Williams, del Plaid Cymru, en declaracions a l'ACN. "Aquí tenim una democràcia occidental europea, tenim la impressió que se'ls està jutjant per les seves idees polítiques",

La frase

"Tenim la impressió que se'ls està jutjant per les seves idees polítiques"

Hyel Williams
DIPUTAT GAL·LÈS A WESTMINSTER

va afirmar Williams. El parlamentari i altres membres de l'intergrup que presideix sobre Catalunya a la cambra britànica es van reunir ahir a la Portcullis House de Westminster –utilitzada com a oficines pels membres del Parlament– amb el conseller d'Acció Exterior, Al-

fred Bosch. "Estan interessats a seguir aquests judicis i estan d'acord a dir que són judicis polítics", va explicar el conseller. Segons Bosch, els diputats són partidaris d'iniciar un procés de diàleg per trobar una sortida "política" a la situació a Catalunya.

El titular d'Acció Exterior va constatar l'interès britànic pel judici al Tribunal Suprem en un viatge per "contrarestar la campanya de desinformació que està tirant endavant el govern espanyol". El ministre d'Afers Estrangers, el socialista Josep Borrell, va dient pel món que les porres dels cossos i forces

Marta Rovira i Pere Aragonès, ahir a Ginebra ■ ERC

de seguretat de l'Estat contra els votants del referèndum són *fake news*. "Tothom va poder veure les imatges de l'1-O i sap perfectament qui va desplegar violència i d'on va venir la brutalitat", va respondre el conseller, que es-

pera que el judici "serveixi, com a mínim, perquè es conegui la veritat i res més que la veritat".

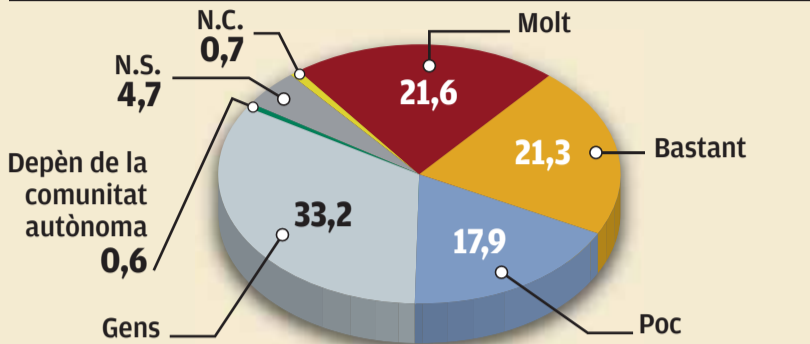
D'altra banda, el vicepresident i adjunt a la presidència d'ERC, Pere Aragonès, es va veure ahir amb la secretària general

del partit, Marta Rovira, a Ginebra en una reunió de treball amb la dirigent exiliada, l'endemà de la conferència política del president de la formació, Oriol Junqueras, al Sant Jordi Club, prèvia a l'inici del procés judicial. ■

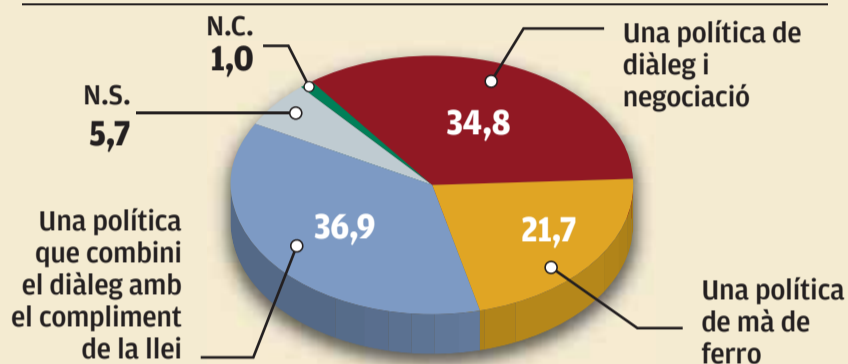
VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Enquesta del CIS Gener 2019

Diria que la situació actual de Catalunya pot influir molt, bastant, poc o gens en el seu vot en les pròximes eleccions?

En la situació actual de Catalunya, què diria que és més necessari?

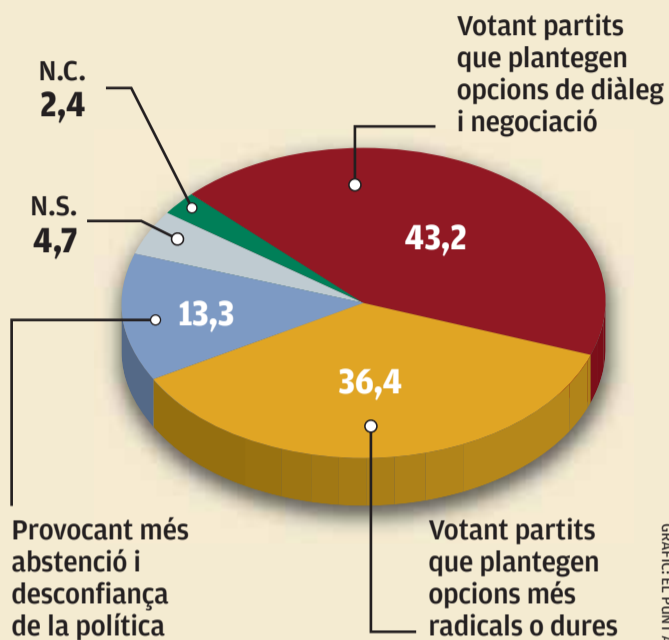

(Nombre d'enquestats: 2.989)

Només als que creuen que la situació actual de Catalunya pot influir molt o bastant en el vot en les pròximes eleccions.

(Nombre: 1.282)

En quin sentit creu que influirà la situació actual de Catalunya en el seu vot?

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Els espanyols volen diàleg amb Torra i no "mà de ferro"

■ El CIS sorprèn preguntant per la mà estesa de Sánchez a Catalunya i un 37% avalen diàleg i llei i un 34,8% negociar ■ Un 21,7% volen escarment ■ Un 33% voten sense que els afecti gens la situació catalana

David Portabella
MADRID

El Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) viu una innovació constant de la mà del sociòleg José Félix Tezanos i ara sorprèn preguntant als espanyols si avalen el diàleg i la mà estesa amb la Generalitat presidida per Quim Torra i la resposta és afirmativa. Entre les tres opcions que són majoritàries segons l'últim baròmetre del mes de gener, un 36,9% aposten per una política que "combini el diàleg i el compliment de la llei" i un altre 34,8% van més enllà i avala la "diàleg i negociació". La tercera opció que el CIS anomena "de mà de ferro", sense aclarir si al·ludeix a l'aplicació de l'article 155 o a més repressió, només convenç un minoritari 21,7%. Tres de cada deu espanyols sostenen que la política catalana no afecta "gens" la decisió de vot.

El debat de la preferèn-

cia entre una monarquia o bé una república continua sent un mes més un afer vetat al qüestionari del CIS i així seguirà, tal com ha confirmat Tezanos aquesta setmana al si de la comissió de pressupostos del Congrés. Davant les sospites del diputat d'En Comú Joan Mena que el CIS estigui sent utilitzat abans amb Mariano Rajoy i actualment amb Pedro Sánchez per "protegir la casa reial", el director del CIS va justificar la censura del debat perquè, segons ell, quan els enquestadors pregunten cada mes pels problemes principals d'Espanya, la disjuntiva entre monarquia o república és esmentada només pel 0,5% dels enquestats.

Resposta no espontània
La política de diàleg amb la Generalitat que ha servit per descongelar la comissió bilateral i propiciar cites com la del 20-D a Pedralbes, en canvi, sí que

El PP cau al quart lloc, darrere del PSOE, Cs i Podem

Precedit pel fracàs a l'hora de predir la fi de Susana Díaz i la irrupció de Vox que ha lliurat Andalusia al PP, el CIS augura ara la davallada del partit de Pablo Casado fins al quart lloc, darrere del PSOE, de Ciutadans i fins i tot de Podem. El PSOE de Pedro Sánchez és el primer, amb una intenció de vot que voreja el 30%, el doble que el PP (14,9%). La segona sorpresa és que

motiva tres preguntes als 2.989 sondejats arreu de l'Estat entre l'1 i el 13 de gener. "En l'actual situació de Catalunya, què diria vostè que és més necessari?", és la pregunta a la qual gairebé un 72% dels espanyols hi responen amb alguna forma de diàleg i només un 21,7% amb un escarment. Les respostes no són espontànies: el CIS de Tezanos ofereix només tres alternatives, en

Ciutadans obté el sorpasso al PP amb el 17,7% de vot directe, per sobre del 15,4% de Podem. Com que el sondeig es va fer de l'1 al 13 de gener, és previ a la crisi d'Iñigo Errejón candidat a la regió de Madrid. Al cataclisme del PP de perdre 4,2 punts en només un mes –no s'havia celebrat la convenció en què Aznar va demanar el vot per a Casa-

què dues són dialogants i una és "política de mà de ferro" sense més detalls.

Contradir el cas andalusí
Si bé aquest baròmetre del gener ve en plena ressaca del canvi de govern a Andalusia en què Catalunya va centrar la campanya del PP, Cs i Vox –i Susana Díaz va explicar-se el seu declivi pel fet de no ser més dura en la crítica al diàleg de Sánchez–, el CIS

do –s'hi suma el salt de Vox, que duplica el seu percentatge fins al 6,5%. Si la pregunta és a qui votaria si les eleccions fossin demà, el PSOE (20,5%) derrota Cs (12,1%), Podem (10,5%) i el PP (10,2%). Si bé Sánchez obté una nota de 3,8 sobre 10, més que Rivera (3,5) i Casado (2,9) i Iglesias (2,8), els millor valorats són Ana Oramas i Joan Baldoví amb un 4,5%.

vol desmentir que exhibir mà de ferro amb el procés i l'independentisme sigui rendible electoralment. En la pregunta sobre la influència de la situació a Catalunya en el vot, un majoritari 43,2% reconeixen que els influeix per entregar la seva papereta a "partits que plantegen opcions de diàleg i negociació", entre ells el PSOE i Podem, mentre que un 36,4% votaran per partits d'"op-

La frase

“Sánchez ha fet del CIS una secretaria d'estudis del PSOE, és una malversació per a benefici partidista”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

cions més radicals i dures”, com ara PP, Cs i Vox.

La tercera i última pregunta versa sobre el paper que "l'actual situació de Catalunya" –el CIS no amplia el context a res referit a l'imminent judici als presos polítics al Tribunal Suprem– tindrà a l'hora de decantar el seu vot i la sorpresa és que més de tres de cada deu enquestats (33,2%) confessen que no l'afecta gens tant en la cita de les municipals i autonòmiques i europees del 26 de maig com en les futures. En contrast, un 21,6% dels espanyols admeten que el seu vot depèn "molt" del dia a dia català, un 21,3% reconeixen que en depèn "bastant" i un 17,9% que "poc".

Si la pregunta és a qui votarà en les generals –que poden ser el 2019 o el 2020–, el dubte és altíssim perquè un 45,3% no saben ara mateix a qui votar, en contraposició a un 47,2% que ja tenen decidit el seu vot.

A firmar llibres de cuina

El PP va elevar el to contra un CIS que considera espoliat pel PSOE i contra unes respostes que troba condicionades pel fet de donar a escollir una opció presumptament tendenciosa com ara la d'enrolar-se un mateix com a "radical". "Sánchez ha fet del CIS una secretaria d'estudis del PSOE, és una malversació per a benefici partidista", denunciava el president del PP, Pablo Casado. "Tezanos serà avui firmant llibres de cuina a partir de les 18.00 hores a Ferraz 70", ironitzava la portaveu del PP al Congrés, Dolors Montserrat. La crítica es va quedar en Casado i el seu entorn, perquè Ciutadans no va voler carregar les tintes contra un CIS que li dona el somiat sorpasso al PP. Per la portaveu del PSOE Adriana Lastra, en canvi, hi ha una sintonia entre el que fa Sánchez i les respostes del CIS perquè "els espanyols aposten pel diàleg amb Catalunya". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Albiol deixa el Parlament per centrar-se en Badalona

■ L'expresident del PPC ha renunciat al seu escó, que ara ocuparà Esperanza García, la número 4 de la llista per Barcelona ■ Tal com va anunciar a l'octubre, la seva prioritat serà recuperar l'alcaldia

Albiol, assegut al seu escó del grup mixt amb els diputats del PP Andrea Levy i Santi Rodríguez (al darrere de Levy), en un ple d'aquest mandat ■ ORIOL DURAN

M. Membrives BARCELONA

Després que l'octubre passat fes pública la seva intenció de deixar el Parlament de Catalunya, ahir es va anunciar que Xavier García Albiol havia renunciat al seu escó per centrar-se en la cursa per recuperar l'alcaldia de Badalona en les eleccions municipals del maig. El substitueix Esperanza García, número 4 de la llista per Barcelona del PP, que ja

havia estat anteriorment diputada i portaveu adjunta del grup popular al Parlament entre els anys 2016 i 2017.

Esperanza García va començar la seva trajectòria política a Ciutadans, on va ser candidata a les eleccions a l'alcaldia de Barcelona l'any 2007. L'any 2010 es va incorporar a les files del Partit Popular de la mà d'Alicia Sánchez-Camacho i forma part del comitè executiu del partit des del 2012. Llicenciada

en dret per la Universitat de Barcelona, va ocupar el número quatre de la llista del partit a Barcelona en les eleccions del Parlament de l'any 2015.

Abans de renunciar a l'escó parlamentari, Albiol ja havia abandonat la presidència del PP català. En un congrés extraordinari que es va fer el novembre passat, el diputat per Tarragona Alejandro Fernández va assumir la presidència del partit en substitució d'Albiol.

El pitjor resultat de la història

La candidatura del PP encapçalada per Xavier García Albiol en les darreres eleccions va batre el rècord del pitjor resultat electoral de la formació al Parlament de Catalunya. Amb només quatre diputats, tres per a la circumscripció de Barcelona i un per a Tarragona, els representants del PP es van haver d'integrar al grup mixt juntament amb els quatre representants de

la CUP. Albiol, que es presentava com a cap de llista a les eleccions al Parlament per segona vegada, havia obtingut onze diputats en les eleccions del 2015. La pèrdua de set representants va significar el revés més dur de la història dels populars en unes eleccions al Parlament de Catalunya, on concorrien per onzena vegada des de la instauració de la democràcia.

En declaracions a aquest diari, poc després que fes pública la seva intenció d'abandonar la seva activitat al Parlament, Albiol va explicar quin era el seu objectiu: "Vull centrar-me en un repte que m'illusiona molt, com és recuperar l'alcaldia de Badalona." La seva activitat, de fet, ja fa alguns mesos que està centrada a aconseguir guanyar les eleccions municipals per tornar a ser alcalde de Badalona, després que en les darreres municipals un pacte encapçalat per Guanyem Badalona en Comú i liderat per Dolors Sabater li va arrabassar

La frase

“Vull centrar-me en un repte que m'illusiona molt, com és recuperar l'alcaldia de Badalona.”

Xavier García Albiol
EXPRESIDENT DEL PP I CANDIDAT A L'ALCALDIA DE BADALONA

l'alcaldia, tot i haver encapçalat la força més votada.

Al costat de Casado

Coincidint amb l'anunci de la seva renúncia a l'escó del Parlament, ahir se'l va poder veure acompanyat del president del PP, Pablo Casado, a Llefià. El líder popular va triar Badalona per explicar que el seu grup al Congrés presentarà una proposició de llei per combatre l'ocupació il·legal d'habitatges. La lluita contra els ocupes i la prioritat per les qüestions de seguretat són els temes centrals de la precampaña d'Albiol, enfocada sobretot als barris on l'excalde vol revalidar els resultats obtinguts en les darreres municipals. ■

Spa inflable Mod. Purespa Octogonal Deluxe INTEX

Llit d'aire Mod. Fiber-Tech Confort Plush INTEX

Butaca inflable Mod. Empire INTEX

Des de 520€

99x191x46 65€
152x203x56 90€

35€

Costadescans PLAÇA DE LES TERESSES, 34, MATARÓ - TEL. 93 798 53 60 - costadescans@costadescans.com - www.costadescans.com